

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/73/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111216417
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Križanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6111216417.4

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Križanovej a členiek senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a JUDr. Miroslavy Púchovskej v právnej veci žalobcu BOKADA a.s., so sídlom Sasinkova 12, 930 25 Vrakúň, IČO: 35 921 340, právne zastúpený IBL LEGAL s. r. o., so sídlom Štúrova 1090/7, Dunajská Streda, proti žalovanému: Slovenská republika v mene ktorej koná Sprostredkovateľský orgán pod Riadiacim orgánom pre sektorový operačný program Priemysel a služby Slovenská agentúra pre cestovný ruch, so sídlom Nám. L. Štúra 1, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 35 653 001, právne zastúpený Bobák, Bollová a spol., s. r. o., so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, o zaplatenie 206.549,47 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 63Cb/263/2011-464 zo dňa 7. decembra 2015 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 63Cb/263/2011-464 zo dňa 7. decembra 2015 potvrdzuje.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania 9.446,71 Eur na účet právneho zástupcu žalovaného a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. Rozhodnutie odôvodnil ustanovenia §§ 79 ods. 1, 42 ods. 3, 19, 21 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „ O.s.p.“) a ustanoveniami §§ 47a ods. 1, 2 a 34 Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobca si uplatnil svoj nárok na zaplatenie dlžnej sumy 206.549,47 Eur z titulu splnenia podmienok pre vznik nároku podľa zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku zo dňa 29.9.2005 voči nesprávnemu subjektu, preto považoval podanú žalobu za nedôvodnú. Uviedol, že právny predchodca žalobcu VALOR-X spol. s.r.o. Dunajská Streda, uzatvorili dňa 29.9.2005 zmluvu so Slovenskou republikou, v mene ktorej sprostredkovateľský orgán pod riadiacim orgánom pre Sektorový operačný program Priemysel a Služby, ktorý je vykonávateľom štátnej pomoci - Slovenská agentúra pre cestovný ruch, Banská Bystrica. Zmluvu uzavreli podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka § 20 ods. 2 Zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V preambule uvedenej zmluvy sa účastníci dohodli, že je potrebné zmluvu interpretovať a posudzovať so zreteľom a v nadväznosti na Nariadenie rady ES č. 1260/99 zo dňa 21.6.1999 a Nariadenie komisie ES č. 438/2001 zo dňa 2.3.2011, Nariadenie komisie ES č. 1159/2000 zo dňa 30.5.2000, Nariadenie komisie č. 448/2004, Nariadenie rady ES č. 448/2001, ďalšie legislatívne akty európskych spoločenstiev priamo alebo nepriamo upravujúce alebo súvisiace s problematikou štrukturálnych fondov, zákona č. 523/3004 Z.z., zákona č. 231/1999 Z.z., zákona č. 523/2003 Z.z., zákona č. 575/2001 Z.z., zákona č. 291/2002 Z.z., zákona č. 502/2001 Z.z. Obchodného zákonníka, Uznesenia vlády SR špecifikované v preambule, rozhodnutia zo dňa 18.12.2003 o schválení sektorového operačného programu Priemysel a Služby Európskou komisiou,

rozhodnutím zo dňa 22.3.2004 o schválení programového doplnku KSOP PS Monitorovacím výborom a na schválenú schému štátnej pomoci. Z článku I. predmetnej zmluvy je zrejmé, že riadiacim orgánom pre účel tejto zmluvy je Ministerstvo hospodárstva SR, ktorý je poskytovateľom štátnej pomoci a zodpovedným za efektívnosť, správnosť riadenia a vykonávania pomoci v súlade s predpismi Európskej únie, inštitucionálnymi, právnymi a finančnými systémami SR, pričom vykonávateľom štátnej pomoci je subjekt, ktorý je zodpovedný za implementáciu SOP PS vo vzťahu k príjemcovi, ktorý je uvedený v záhlaví zmluvy ako vykonávateľ štátnej pomoci. Príjemcom pomoci je subjekt, ktorý má prospech z projektu predloženého v rámci opatrení zameraných na podporu súkromného sektora a zodpovedá za realizáciu projektu. Platobnou jednotkou sa v zmysle zmluvy rozumie organizačná zložka riadiaceho orgánu zodpovedná za prevod prostriedkov poskytnutých príjemcovi zo štátneho rozpočtu a štrukturálnych fondov EÚ a ktorá zabezpečovala realizáciu platieb príjemcom. V zmysle písm. n) článku I. bod 1 je ňou Ministerstvo financií SR. V článku II. si účastníci konania dohodli predmet a účel zmluvy, v zmysle ktorého vykonávateľ prostredníctvom platobnej jednotky mal zabezpečiť na základe zmluvy a pri splnení podmienok uvedených v zmluve finančný príspevok príjemcovi po dodržaní ustanovení zmluvy a jej príloh, a pri dodržaní predpisov upravujúcich systém finančného riadenia štrukturálnych fondov. V článku VII. si účastníci zmluvy dohodli podmienky platieb príjemcovi, ako i podmienku vzniku nároku na finančný príspevok. Tento vznikol príjemcovi len v prípade, ak podal úplnú žiadosť o platbu, ktorej predmetom boli výdavky spĺňajúce všetky podmienky uvedené v článku IV. ods. 1 a 2 zmluvy a to až v moment schválenia súhrnnej žiadosti o platbu príslušným orgánom finančného riadenia štrukturálnych fondov. Nárok príjemcu na vyplatenie príslušnej platby vznikol len v rozsahu v akom vykonávateľ ako poskytovateľ rozhodol o oprávnenosti výdavkov. V prípade, že príjemcovi vznikol nárok na vyplatenie platby podľa splnených podmienok uvedených v článku VII, potom vykonávateľ prostredníctvom platobnej jednotky mal zabezpečiť prevod finančného príspevku, resp. jeho časti na účet príjemcu do 55 pracovných dní odo dňa, kedy bola vykonávateľovi doručená úplná žiadosť o platbu spolu s požadovanými dokumentmi. Podľa tvrdenia žalobcu podal dňa 14.12.2008 spolu s potrebnými prílohami záverečnú žiadosť o platbu č. 10 (ktorá je predmetom sporu) vo výške 6.222.509,48 Sk t.j. 206.549,47 Eur. Dňa 5.1.2009 vyzval žalovaný žalobcu, aby svoju žiadosť doplnil o ďalšie prílohy, keďže chýbala príloha č. 6 k záverečnej žiadosti o platbu a žiadal o opravu súpisov vykonaných prác podľa platného dodatku k zmluve o NFP. Dokumenty žalobca doplnil dňa 13.1.2009 a mal za to, že splnil podmienku vzniku nároku na finančný príspevok vo výške, ktorý je predmetom sporu. Žalovaný napriek tomu nezabezpečil vyplatenie platby prostredníctvom platobnej jednotky na účet príjemcu do 55 pracovných dní odo dňa, kedy bola vykonávateľovi doručená úplná žiadosť o platbu s požadovanými dokumentmi a to ani na základe ďalších žiadostí, ktoré adresoval žalovanému.

3. Žalobca pre nevyplatenie platby č. 10 podal žalobu, ktorou sa domáha, aby Slovenská republika v mene ktorej koná sprostredkovateľský orgán pod riadiacim orgánom pre sektorový operačný program Priemysel a Služby, ktorý je vykonávateľom štátnej pomoci, t.j. Slovenská agentúra pre cestovný ruch Banská Bystrica, bola zaviazaná k úhrade predmetnej istiny s príslušenstvom. V konaní právna zástupkyňa žalovaného vzniesla námietku pasívnej legitímácie žalovaného označeného žalobcom v žalobe tvrdiac, že riadiaci orgán - Ministerstvo hospodárstva SR je zodpovedným orgánom pre príslušný programový dokument a zmluva o delegovaní právomocí, resp. splnomocnenie o delegovaní právomocí z riadiaceho orgánu na sprostredkovateľský orgán pod riadiacim orgánom neobsahuje prenesenie tejto zodpovednosti na sprostredkovateľský orgán.

4. V súvislosti s námietkou pasívnej legitímácie žalovaného súd prvého stupňa oslovil Ministerstvo hospodárstva SR. V odpovedi na žiadosť súdu prvého stupňa Ministerstvo hospodárstva uviedlo, že základnou právnou normou pre poskytovanie pomoci pre programové obdobie 2004 - 2006 na Nariadenie rady ES č. 1260/1999 z 21.6.1999, v zmysle ktorého podľa čl. 34 ods. 1 je riadiaci orgán zodpovedný za účinnosť, správnosť riadenia a vykonávania pomoci bez toho, aby bol dotknutý článok 8 ods. 1 Nariadenia, ktorý upravuje princíp subsidiarity medzi európskou a národnou úpravou. Riadiacim orgánom v zmysle tohto Nariadenia rady ES podľa čl. 9 sa rozumie každý verejnoprávny alebo súkromnoprávny orgán, alebo subjekt na vnútroštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni určený členským štátom, alebo členský štát, ak túto funkciu sám vykonáva, aby riadil pomoc na účely tohto nariadenia. Ak určí členský štát iný riadiaci orgán ako sám seba, stanoví podrobnosti svojho vzťahu k riadiacemu orgánu a vzťahu tohto orgánu ku komisii. Ak sa členský štát tak rozhodne, môže byť pre príslušnú pomoc riadiacim orgánom rovnaký orgán, ktorý je platobným orgánom. Ministerstvo hospodárstva SR ďalej uviedlo, že na základe Nariadenia Rady ES bolo vydané uznesenie vlády SR č. 133/2002 zo dňa 13.2.2002, v zmysle ktorého Ministerstvo hospodárstva bolo ustanovené riadiacim

orgánom pre sektorový operačný program Priemysel a Služby v súlade s národným plánom regionálneho rozvoja SR a tiež rámcom podpory spoločnosti, v rámci ktorého riadiaci orgán operačného programu zabezpečuje programovanie, implementáciu, monitorovanie, hodnotenie, finančné riadenie, kontrolu, informovanie verejnosti a využívanie informačného monitorovacieho systému. K Nariadeniu 1260/1999 bolo vydané vykonávacie nariadenie komisie č. 438/2001 z 2.3.2001, pokiaľ ide o systémy riadenia a kontroly pre pomoc poskytovanú v rámci štrukturálnych fondov. Vo vykonávacom nariadení je uvedená definícia a postavenie sprostredkovateľského orgánu, ktorým sú všetky verejné alebo súkromné subjekty, alebo služby konajúce na zodpovednosť riadiacich alebo platiacich inštitúcií alebo vykonávajúcich úlohy v ich mene vo vzťahu ku konečným užívateľom alebo inštitúciám alebo firmám vykonávajúcim dané operácie. V spojitosti s § 13a ods. 4 Zákona č. 503/2001 Z.z. splnomocnenie v tomto zákone nezabavuje zodpovednosti riadiaci orgán pre príslušný programový dokument v spojitosti s uzatvoreným splnomocnením o delegovaní právomoci z riadiaceho orgánu na sprostredkovateľský orgán pod riadiacim orgánom medzi Ministerstvom hospodárstva SR ako riadiacim orgánom a Slovenskou agentúrou pre cestovný ruch, ako sprostredkovateľským orgánom. V závere ministerstvo poukázalo, že nositeľom zodpovednosti - subjektom práv a povinností na strane poskytovateľa pomoci zo štrukturálnych fondov je Ministerstvo hospodárstva SR, ako riadiaci orgán a to aj s poukazom na uzavretú zmluvu zo dňa 29.9.2005.

5. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania a aj v zmysle stanoviska Ministerstva hospodárstva SR žalobu žalobcu voči nesprávnemu subjektu zamietol, pretože mu priamo zo zmluvy povinnosť uhradiť príspevok nevznikla, ale mu vznikla len povinnosť zabezpečiť vyplatenie finančného príspevku prostredníctvom platobného orgánu.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému, ktorý mal plný úspech vo veci priznal nárok na náhradu trov konania.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 205 ods. 1 písm. a), d), v) f), § 221 ods. 1 písm. h) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Namietal, že v žalobe za žalovaného označil Slovenskú republiku, a uviedol právnickú osobu - Slovenskú agentúru pre cestovný ruch (ďalej len „SACR“), ktorá má v mene štátu konať, teda ho zastupovať. Vychádzal pri tom z informácii uvedených na prvej strane zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku zo dňa 29.9.2005. Súd prvej inštancie sa zaoberal otázkou, ktorá má byť účastníkom konania na strane žalovaného, resp. kto má zastupovať žalovaného a uznesením sp.zn. 63Cb/267/2011 zo dňa 8.12.2014 vyzval žalobcu, aby opravil označenie orgánu, ktorý má za štát konať. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca v žalobe označil na strane žalovaného Slovenskú republiku, v mene ktorej koná sprostredkovateľský orgán pod riadiacim orgánom pre sektorový operačný program Priemysel a Služby, Slovenskú agentúru pre cestovný ruch. Ďalej bolo uvedené, že Ministerstvo hospodárstva SR je riadiacim orgánom a zodpovedným za poskytovanie pomoci, treba označiť označenie orgánu štátu, ktorý za štát v danej veci má konať. Napriek tomuto súd prvej inštancie vo svojom rozsudku uviedol, že si žalobca svoj nárok uplatnil voči nesprávnemu subjektu. V rámci konania bolo jednoznačne ustanovené, že žalovaným je Slovenská republika a podľa žalobcu Slovenská republika je povinná z titulu zmluvy zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu s príslušenstvom, pričom je irelevantnou otázkou kto v rámci štruktúry štátnych orgánov je povinný zabezpečiť vyplatenie finančných príspevkov a ktorý štátny orgán je povinný ho vyplatiť. Podľa názoru žalobcu v prípade, že ak súd zistí, že Ministerstvo hospodárstva je oprávneným subjektom konať za štát, v súlade s § 21 ods. 4 O.s.p. mal konať len s týmto subjektom a to bez ohľadu na to aké práva a povinnosti ustanovuje pre ministerstvo alebo pre SACR zmluva. Nakoľko v prípade úspešnosti žalobcu povinnou osobou sa stane štát a nie Ministerstvo hospodárstva SR alebo SACR. Žalobca upriamil pozornosť na skutočnosť, že návrh zmluvy koncipoval žalovaný, žalobcovi bol predložený na podpis bez možnosti jej pripomienkovania alebo zmeny, resp. doplnení, a okrem iných žalovaný zabezpečil označenie zmluvných strán. V tejto súvislosti odkázal na ust. § 264 ods. 1 Obchodného zákonníka a Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.6.2006 I.ÚS 243/2007 v ktorom ústavný súd v tomto smere odkazuje na všeobecne platný princíp, podľa ktorého ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rôzne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Obdobne sa vyjadril vo svojom rozhodnutí aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí R102/2011 zo dňa 1.7.2010, podľa ktorého „nejasné a neurčité právne normy nemožno aplikovať a vykladať na ťarchu adresáta právnej normy, ale vždy na ťarchu tvorca právnej normy. Okolnosti uzavretia zmluvy súd prvej inštancie nechal bez povšimnutia napriek tomu, podľa názoru žalobcu je dôležité

to, že v čase uzatvorenia zmluvy 29.9.2005 SACR bol oprávnený konať za štát a to podľa zmluvy o delegovaní právomocí z riadiaceho orgánu na sprostredkovateľský orgán pod riadiacim orgánom zo dňa 10.3.2014. Táto zmluva nikdy nebola zverejnená (vid' J.) a obsah dokumentu nie je dodnes známy účastníkom konania ani súdu. Predmetná zmluva bola zrušená dňa 24.1.2006, keď účinnosť nadobudol splnomocnenie o delegovanie právomocí, ktoré zmluvu o delegovaní právomocí v plnom rozsahu nahrádzalo. Ani splnomocnenie nebolo zverejnené a na stránke J. sa nachádza iba dodatok č. 5 k splnomocneniu. S jeho obsahom sa oboznámil až na pojednávaní dňa 13.3.2013, keď ho právna zástupkyňa SACR doručila súdu a tvrdila, že z tohto splnomocnenia nevyplýva oprávnenosť SACR konať pred súdom v mene Ministerstva hospodárstva. Keďže žalobcovi nebol dostupný okrem zmluvy ani jeden z vyššie uvedených dokumentov, pričom vo veciach súvisiacich so zmluvou konal so SACR, odôvodnene predpokladal, že SACR je oprávnená konať v mene štátu a zastupovať štát v predmetnej veci aj pred súdom. Označenie žalovaného v platobnom rozkaze ako Slovenská agentúra pre cestovný ruch je zjavne nesprávne a odpor podaný proti platobnému rozkazu Slovenskou agentúrou pre cestovný ruch mal súd podľa § 174 ods. 3 písm. c) O.s.p. odmietnuť ako podaný neoprávnenou osobou. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Domnieva sa, že žalobca nerozlišuje medzi subjektom Slovenská republika v zast. Ministerstvo hospodárstva SR a subjektom Ministerstvo hospodárstva SR. Nejedná sa o ten istý subjekt, ktorý vystupuje v konaní. Je dôležité koho žalobca označí. Žalobca určuje procesnú pasívnu legitímáciu s tým, koho v návrhu označí, ale vo výsledku, ktorý sa premieta do rozhodnutia, súd posudzuje vecnú pasívnu legitímáciu, komu patrí hmotnoprávna povinnosť uplatnená návrhom. Na úspešné uplatňovanie nároku je nevyhnuté aby žalobca správne určil v návrhu, kto je nositeľom povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva, o ktorú opiera svoj nárok. Nedbalé označenie rozdielneho subjektu v priebehu prvostupňového konania, voči ktorému žaloba smeruje, upozornil už Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení zo dňa 29.2.2012 a uložil súdu prvej inštancie zistiť, kto je vlastne účastníkom konania na strane žalovaného. Táto otázka nebola jednoznačne vyriešená počas pojednávania na súde prvej inštancie dňa 16.3.2015. Žalovaný je toho názoru, že súd prvej inštancie na základe právneho posúdenia dospel k správne názoru, že Slovenská republika, ako žalovaný nie je nositeľom povinnosti, ktorá zodpovedá uplatnenému nároku a s týmto názorom sa plne stotožňuje. V posudzovanom prípade postup podľa § 21 ods. 4 O.s.p. nemá opodstatnenie nakoľko aj bez neho súd vie uzavrieť, že žaloba smeruje proti nesprávne subjektu. Žalovaný nesúhlasí s naznačenou právnou teóriou žalobcu o aplikáciu interpretačných pravidiel v zmysle § 263 Obchodného zákonníka na posúdenie pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Zmätočné pravidlá podľa § 266 Obchodného zákonníka sa zaoberajú výlučne prejavom vôle, ktorý už určité subjekty robia, nie výkladom toho, kto je nositeľ práva a povinností a ako ho určil. Žalovaný považuje za dôležité a rozhodujúce to, že súd prvej inštancie dostatočne právne skúmal postavenie a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o poskytnutí z nenávratného finančného príspevku vo vzťahu k európskej a vnútroštátnej právnej úprave, ktorá sa zaoberá poskytovaním prostriedkov z európskych štrukturálnych fondov a s právnym vyhodnotením povinnosti dospel k právnemu názoru, že povinnosť, ktorej sa žalobca domáha, patrí samostatnému subjektu - Ministerstvu hospodárstva SR ako riadiacemu orgánu, ktorému boli dané kompetencie priamo Európskym Nariadením č. 1260/1999 a na základe Uznesenia Vlády SR č. 133 z 13.2.2002. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (ust. § 385 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP pretože je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. V preskúmvanej veci sa žalobca domáhal vyplatenia nenávratného finančného príspevku vo výške 206.549,47 Eur pretože podľa jeho tvrdení dodržal všetky podmienky pre vznik nároku v zmysle zmluvy

o poskytnutí nenávratného finančného príspevku a jej príloh, a zároveň dodržal predpisy upravujúce systém finančného riadenia štrukturálnych fondov.

12. Z obsahu spisového materiálu založeného v súdnom spise odvolací súd zistil, že právny vzťah založený zmluvou o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, uzavretou žalobcom a Slovenskou republikou, v mene ktorej konal sprostredkovateľský orgán Slovenská agentúra pre cestovný ruch pod Riadiacim orgánom pre sektorový operačný program Priemysel a služby, ktorý je vykonávateľom štátnej pomoci pri poskytnutí nenávratného finančného príspevku podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka a podľa § 20 ods. 2 Zákona č. 513/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v zmysle § 13a ods. 4 Zákona č. 503/2001 Z.z. o podpore regionálneho rozvoja v znení zmien a v súlade so zákonom č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov sa spravoval predovšetkým Európskym Nariadením 1260/1999, ktoré bolo priamo aplikovateľné na daný zmluvný vzťah a malo prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. V tomto nariadení v článku 34 sa uvádza, kto je riadiacim orgánom, to je ním „každý verejnoprávny alebo súkromnoprávny orgán alebo subjekt na vnútroštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni určený členským štátom alebo členský štát, ak túto funkciu sám vykonáva, aby riadil pomoc na účely tohto Nariadenia. Ak určí členský štát iný riadiaci orgán ako sám seba, stanoví podrobnosti svojho vzťahu k riadiacemu orgánu a vzťahu tohto orgánu ku komisii. Ak sa členský štát tak rozhodne, môže byť pre príslušnú pomoc riadiacim orgánom rovnaký orgán, ktorý je platobným orgánom. Na základe tohto článku Nariadenia, mohli členské štáty si vybrať, či pomoc poskytnutú zo štrukturálnych fondov budú vykonávať sami vo vlastnom mene alebo ju budú vykonávať priamo riadiace orgány, ktoré pre tento účel ustanovia. V tomto prípade Slovenská republika pre programové obdobie 2004-2006, ktoré sa týka aj predmetného konania uznesením Vlády Slovenskej republiky č. 133 z 13.2.2012 bolo pre sektorový operačný program Priemysel a Služby ustanovený riadiaci orgán Ministerstvo hospodárstva SR. Znamená to, že Ministerstvo hospodárstva SR sa stalo priamo tým subjektom, ktorý zodpovedal za vykonávanie pomoci v súlade s európskym nariadením a je priamo právomocné na vykonávanie jednotlivých úkonov a plnenie povinností. Tento orgán v zmysle článku 9 písm. n) Nariadenia je zodpovedný za účinnosť, správnosť riadenia a vykonávanie pomoci, pričom podľa tohto Nariadenia je zrejmé, že riadiacim orgánom je subjekt, ktorý je zmocnený priamo orgánmi Európskej únie na nakladanie so štrukturálnymi fondmi, prostriedkami zo štrukturálnych fondov. Z vnútroštátnej úpravy tiež vyplýva, že riadiaci orgán je ten subjekt, na ktorý je potrebné sa obracať, pokiaľ ide o uplatňovanie práv a povinností v zmysle zákona č. 503/2001 Z.z. V tomto konkrétnom prípade Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky je riadiacim orgánom pre sektorový operatívny program Priemysel a služby a subjektom práva a povinnosti na strane poskytovateľa štátnej pomoci zo štrukturálnych fondov EÚ, ako aj zo štátneho rozpočtu.

13. V zmysle § 13a ods. 4 zákona č. 503/2001 Z.z., riadiaci orgán Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky poveril zmluvou o delegovaní svojich právomocí Sprostredkovateľský orgán Slovenskú agentúru pre cestovný ruch formou splnomocnenia o delegovaní právomocí z Riadiaceho orgánu na Sprostredkovateľský orgán pod Riadiacim orgánom. V nadväznosti na toto ustanovenie bolo medzi Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky ako Riadiacim orgánom pre sektorový operačný program Priemysel a Služby a Slovenskou agentúrou pre cestovný ruch ako Sprostredkovateľským orgánom pod Riadiacim orgánom uzatvorené splnomocnenie o delegovaní právomocí z Riadiaceho orgánu na Sprostredkovateľský orgán. Toto splnomocnenie o delegovaní právomocí z Riadiaceho orgánu na Sprostredkovateľský orgán pod Riadiacim orgánom, však nezabavuje Riadiaci orgán jeho povinností za riadenie Rámca podpory spoločenstva pre príslušný programový dokument. V žalobe za subjekt zodpovedný za nevyplatenie nenávratného finančného príspevku zo štrukturálnych fondov EÚ žalobca označil štát Slovenskú republiku a označil názov právnickej osoby, ktorá koná za štát Slovenská agentúra pre cestovný ruch, so sídlom Námestie L. Štúra 1, v Banskej Bystrici, IČO: 35 653 001, pretože v zmysle splnomocnenia Sprostredkovateľský orgán koná v zodpovednosti Riadiaceho orgánu a vykonáva úlohu v mene Riadiaceho orgánu, podľa žalobcu Slovenská agentúra cestovného ruchu je oprávnená konať v mene štátu a zastupovať ho v predmetnej veci aj pred súdmi na základe delegovaných právomocí od Ústredného orgánu štátnej správy (MH).

14. Z obsahu spisu a po prejednaní odvolania žalobcu odvolací súd zistil, že žalobcovi na základe zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku nevzniklo právo na vyplatenie poslednej desiatej platby vo výške 206.54947 Eur za realizáciu projektu - rekonštrukcia „ G. S. P. S.“ v okrese W. Z.. Platba žalobcu na základe jeho záverečnej žiadosti nemohla byť vyplatená z dôvodu, že v danom

prípade Európska komisia uplatnila konkrétnu právomoc a vykonala audit k projektu žalobcu. Zo strany auditorov Európskej komisie boli zistené závažné pochybenia a nezrovnalosti, ktoré bránia preplatiť akúkoľvek časť nenávratného finančného príspevku na projekt žalobcu. Preto Slovenská republika prostredníctvom svojich orgánov bola povinná záverečnú žiadosť žalobcu a vyplatenie predmetnej sumy vyradiť zo súhrnnej žiadosti o platbu adresovanej na Európsku komisiu. Žalobca pre zistené pochybenia a nezrovnalosti nespĺnil podmienky vyplývajúce pre jej preplatenie zo zmluvy, z Nariadení EÚ a ani z právnych predpisov Slovenskej republiky. Podľa článku II bod 4 Zmluvy o poskytovaní nenávratného príspevku, finančný príspevok ako aj každá jeho časť, prostriedku vyplateným zo štátneho rozpočtu a na použitie týchto prostriedkov, kontrolu použitia prostriedkov a ich vymáhania v prípade porušenia finančnej disciplíny sa vzťahuje režim upravený v legislatíve Európskeho spoločenstva a v legislatíve SR; v zákone č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy. V rámci auditu Európskej komisie reg. č. 2006/SK/REGIO/13/493/1 a reg. č. 2008/SK/REGI/J4/707/1, ako aj v súvislosti so spätným overovaním verejného obstarávania projektov spolufinancovaných z Európskeho fondu regionálneho rozvoja a Kohézneho fondu, boli zo strany auditorov EK identifikované zistenia v oblasti verejného obstarávania. Preto záverečná žiadosť o platbu č. XXXXXXXXXXXXXXXX bola v súlade s Usmernením MF SR č. 16/2008-U k nezrovnalostiam v rámci finančného riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu pre programové obdobie 2004-2006 a programové obdobie 2007-2013 vyradená zo súhrnnej žiadosti o platbu z dôvodu identifikovanej nezrovnalosti v rámci predmetného projektu.

15. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie nepochybil, keď žalobu žalobcu zamietol.

16. Na základe uvedených skutočností odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pretože súd prvej inštancie rozhodol vecne správne.

17. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 262 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech a ktorému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP náhradu trov odvolacieho konania priznal. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia podľa § 262 ods. 1 CSP.

18. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP)